

ŘÍMANŮM 13,11-12

Víte přece, co znamená tento čas: už nastala hodina, abyste procitli ze spánku; vždyť nyní je nám spása blíže, než byla tenkrát, když jsme uvěřili. Noc pokročila, den se přiblížil. Odložme proto skutky tmy a oblečme se ve zbroj světla.

Čas je něco, co nám bylo dáno. Nedostali jsme ho neomezeně, dostali jsme jen určité množství a nevíme kolik. Je na nás, jak svůj čas využijeme. Jsme zodpovědní za nám svěřený čas.

Bible nechápe čas jen jako určitý proud, který člověka vleče pořád v před. V knize kazatel je čas pevně svázán s tím, k čemu je určen. Konkrétnímu času odpovídá konkrétní děj. A na nás lidech je, abychom jednotlivé časy rozpoznávali. Abychom rozpoznali, kdy máme sázet a kdy trhat, kdy máme zabíjet a kdy léčit, kdy máme bořit a kdy budovat, kdy máme plakat a kdy se smát, kdy máme truchlit a kdy poskakovat, kdy máme kameny rozhazovat a kdy je máme sbírat.

S každým konkrétním časem je spojen úkol: rozpoznat k čemu je tento čas určen, nalézat smysl v jednotlivých časech.

Pavel v listě Římanům také mluví o čase. Mluví o tomto čase. Nemluví o minulosti ani o budoucnosti, ale o dnešku, o přítomnosti. Je to vlastně trochu paradox, Pavel už skoro dva tisíce let promlouvá do současnosti, do dneška. Promlouvá ke křesťanům žijícím v mezidobí mezi Kristovým vzkříšením a jeho druhým příchodem.

Čas, do kterého Pavel promlouvá je konkrétní, ohraničený, naplňuje se. A tak může Pavel říct, že je nám spása blíže než v době, kdy jsme uvěřili.

Naši dobu přirovnává Pavel k času mezi dnem a nocí. Člověk v běžném životě brzké ranní hodiny nějak zvlášť neprožívá. Čas, o kterém Pavel mluví, je časem, kdy většina z nás ještě spí. Ale pokud pracujete ve směnném provozu nebo pokud jezdíte v létě na dětské tábory, jistě jste tento čas prožili. Možná máte, stejně jako já zkušenost poslední hlídky, hlídky mezi čtvrtou a šestou ranní. Na jejím začátku je ještě hluboká noc, tma jako v pytli. Vidíte jen na pár kroků a svět je daleko děsivější než ve dne, každý druhý strom se podobá nezvanému hostu. Musíte našlapovat opatrně, protože si nejste jistí, jak pevná je půda pod vašimi nohama. V šest ráno je všude kolem světlo, je tu den, všude je klid a stromy vás neděsí. Zajímavé je, že přechod mezi dnem a nocí je pozvolný. Těžko bychom hledali okamžik, v kterém skončila noc, a přišel den. Občas si dne všimneme až, když je tu.

Apoštol Pavel mluví o tom, že žijeme v hraničním čase, ještě je tu noc, ale už jí moc nezbyvá, svítání je blízko. Co je charakteristické pro takovýto hraniční čas? Ti, kdo mají rádi tmu, se snaží přesvědčit všechny ostatní, že světlo nepřijde. Připadá jim naivní očekávat světlo, vždyť tma je tu už tak dlouho, že jsme si na ní zvykli, stala se pro nás samozřejmostí.

V našem světě je pořád ještě mnoho tmy. Je tu mnoho tragédií: nemoci, neštěstí, katastrofy, neporozumění, závist i neochota ke smíření. To vše tu je. Ještě pořád žijeme v době temna, ale úsvit už je blízko. S Kristovým příchodem skončí všechno zlé. Musíme vytrvat, být trpěliví.

Apoštol říká, bděte, proberte se ze spánku. Spát už je zbytečné, protože noci již nebude, den je za dveřmi. Posbírejte poslední zbytky sil, odložte skutky tmy a oblečte se ve zbroj světla.

Už nemáme podléhat těm, kteří říkají, že je ještě tma. Smíme se jim postavit, protože den je blízko. Kristus je za dveřmi.

Co jsou skutky tmy? Co to máme odložit? Do této kategorie se toho vejde hodně: naše poplatnost době, snaha nevybočit z davu, nějak se zařídit. Nejde jen o to, abychom nepáchali zlo, ale také o to, abychom ke zlu nemlčeli. Bůh nás bude jednou soudit i za to co jsme neudělali. Kolika špatným věcem jsme nezabránili, i když jsme o nich věděli.

Ještě je tma, ale my si máme obléct zbroj světla, protože věříme, že den je blízko. Už to nebude dlouho trvat a přijde. Oblékat zbroj světla, když je venku ještě tma, není nic příjemného.

Znamená to přiznávat se k Bohu, k Ježíši, k naší víře, i když to okolnímu světu bude připadat jako bláznovství.

Vzdor tomu, v jaké době žijeme, máme věřit, že den je blízko. Naše doba se tím nezlepší. Ze tmy se nestane světlo, jen proto, že my víme, že den je blízko. I když budeme věřit, zůstane svět plný podvodů, hříchů, válek, katastrof i všelijakých svárů. Ale nám se bude žít snadněji. My křesťané smíme žít v jistotě, že den je blízko. A zvěstovat tuto jistotu okolnímu světu. Zvěstovat nejen slovy, ale i naším jednáním, tím, jak se k sobě chováme.

Amen